

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 73.746 van 19 mei 1998
in de zaak A. 77.348/XII-947.**

In zake : Dirk DE JONGHE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat S. KEMPINAIRE,
kantoor houdende te GENT,
Recollettenlei 39-40

tegen :

de gemeente ZELZATE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat P. LEFRANC,
kantoor houdende te GENT,
Koning Albertlaan 128.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Dirk DE JONGHE
op 2 februari 1998 heeft ingediend om de schorsing te
vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van
4 december 1997 van de gemeenteraad van Zelzate waarbij
hij bij tuchtmaatregel wordt afgedankt als lid van de
vrijwillige brandweer van Zelzate;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoek-
schrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernie-
tiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
B. THIJS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 19 maart 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 28 april 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat S. KEMPINAIRE, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat P. LEFRANC, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur B. THIJS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1.1. Verzoeker is sinds 22 november 1991 als brandweerman-vrijwilliger in dienst van de gemeentelijke brandweer van Zelzate, aanvankelijk als stagiair, vervolgens als effectief brandweerman-vrijwilliger. Met ingang van 1 januari 1995 heeft hij een nieuwe dienst-verbintenis aangegaan voor een periode van vijf jaar.

1.2.1. Op 2 september 1997 heeft er, in aanwezigheid van de burgemeester, een vergadering plaats van het kaderpersoneel van de brandweer van Zelzate waarop bij de bespreking van het punt "onenigheid tussen de brandweermannen" de problematiek wordt aangeraakt van het functioneren van verzoeker en van zijn broer -eveneens brandweerman- in het korps. Blijkens het proces-verbaal van de vergadering antwoorden alle op die vergadering aanwezige personeelsleden op een hen daartoe door onderluitenant Freddy VAN DER SIJPE gestelde vraag dat tegen betrokkenen "sancties" dienen te worden getroffen.

1.2.2. De burgemeester ontlast tijdens die vergadering de vader van de betrokken brandweermannen, kapitein Johan DE JONGHE, die bevelhebber is van het brandweerkorps, van het onderzoek van deze zaak. Hij gelast onderluitenant Freddy VAN DER SIJPE -die "alleen voor deze zaak" tot waarnemend bevelhebber van de brandweer wordt aangesteld- om in samenspraak met onderluitenant Patrick BRU een verslag op te maken tegen 5 september 1997.

1.3. Op 4 september 1997 wordt aan verzoeker een brief overhandigd van de onderluitenanten Freddy VAN DER SIJPE en Patrick BRU waarbij hij ervan in kennis wordt gesteld dat lastens hem een tuchtprocedure wordt ingeleid "naar aanleiding van overtredingen tegen de regels van tucht die gehanteerd worden in het korps (...) en (die) beschreven zijn in het reglement van inwendige orde". Aan verzoeker wordt verweten dat hij de eer en de waardigheid van de brandweer en het gemeentebestuur in opspraak brengt, bevelen van de bevelvoerende overste niet uitvoert, elementaire regels van beleefdheid en welvoegelijkheid tegenover hiërarchische meerderen niet in acht neemt en door zijn gedrag personen in conflictsituaties brengt met negatieve gevolgen voor de brandweergemeenschap en de werking van het team.

In een verslag van dezelfde dag aan de burgemeester wordt met verwijzing naar de vergadering van 2 september 1997 van het kaderpersoneel, niet meer gesproken over "sancties" tegen de gebroeders DE JONGHE, maar over de "unanieme (beslissing) een procedure te starten voor het bekomen van het ontslag" van de beide brandweermannen.

1.4. Met een brief van 8 september 1997 deelt onderluitenant Freddy VAN DER SIJPE aan de burgemeester mede dat tijdens een op die dag gehouden vergadering van het kaderpersoneel tien personeelsleden hebben

voorgesteld verzoeker te ontslaan, één personeelslid heeft voorgesteld verzoeker een "zware sanctie" op te leggen. Hij voegt eraan toe : "Op deze vermelde beslissing wordt door het kader niet teruggekomen".

1.5. Eveneens met een brief van 8 september 1997 stelt onderluitenant Freddy VAN DER SIJPE verzoeker in kennis van de tekortkomingen ten laste worden gelegd. Het betreft een in 39 punten opgesplitste opsomming van inbreuken "samengesteld uit een bundel klachten van het kaderpersoneel". Die klachten vormen blijkbaar het dossier. Het gaat om schriftelijke verklaringen, ten vroegste 2 september 1997 gedagtekend, opgemaakt door negen leden van het kaderpersoneel waarin zij hun visie op de wijze van dienen van verzoeker uiteenzetten, nu eens met betrekking tot concrete feiten, dan weer met betrekking tot zijn houding binnen het korps. Die verklaringen zijn, gedepersonaliseerd, quasi letterlijk in de verschillende tenlasteleggingen opgesplitst.

1.6. Met een aangetekende brief van 10 september 1997 roept de burgemeester verzoeker op om op 24 september 1997 door hem te worden gehoord over de tenlastenleggingen.

1.7.1. De raadsvrouw van verzoeker klaagt er in een brief van 15 september 1997 aan de burgemeester over dat bij de oproepingsbrief "geen spoor" is van "een bundel klachten van het kaderpersoneel" en dat de brief evenmin melding maakt van de mogelijkheid tot inzage van het tuchtdossier.

1.7.2. Met een aangetekende brief van 18 september 1997 deelt de burgemeester aan verzoeker mede op welke dagen en uren het tuchtdossier in het gemeentehuis ter inzage ligt. Het verhoor wordt uitgesteld tot 8 oktober 1997.

1.8. Met een aangetekende brief van 25 september 1997 ontzegt de burgemeester aan verzoeker formeel de toegang tot de brandweerkazerne "tot de afronding van de tuchtprocedure".

1.9. Blijkens de feitelijke gegevens vermeld in de nota met opmerkingen zijn verzoeker en zijn raadsvrouw op 8 oktober 1997 op het kabinet van de burgemeester. Van dat verhoor wordt geen proces-verbaal overgelegd.

1.10.1. Met een brief van 16 oktober 1997 schrijft de raadsvrouw van verzoeker aan de burgemeester dat zij een copie zou willen van "alle documenten die (verzoeker) nodig acht om de aantijgingen in de respectievelijke tuchtdossiers te ontkrachten".

1.10.2. Na ontvangst van deze gegevens stelt de raadsvrouw van verzoeker een "repliek" op betreffende de aan verzoeker ten laste gelegde tekortkomingen. Daarin laat zij in het algemeen gelden dat "een heel aantal zaken niet bewezen (of) niet in tijd benoemd (zijn) zodat het onmogelijk is om na te gaan over deze feiten -mochten ze per impossibile waar zijn en bewezen worden- al dan niet verjaard zijn" (het gaat om de tekortkomingen 1 t/m 5, 7 t/m 25, 27 t/m 38) en dat "een aantal feiten verjaard (zijn), d.w.z. feiten die -mogelijks- plaatsgevonden hebben meer dan zes maanden voor het opstarten van de tuchtprocedure" (het gaat om de tekortkoming nr. 6). Zij gaat vervolgens nog specifiek in op de tenlasteleggingen nr. 26 en 39 en herhaalt als globaal besluit dat verzoeker de dienst niet "terroriseert", dat het dossier uit "eenzijdige verklaringen (bestaat) waarin eerder karaktertrekken verweten worden dan concrete feiten" die hoe dan ook "in meerderheid niet gespecificeerd (zijn) naar datum" en waaromtrent "enig verder bewijs" ontbreekt, zodat de gehele zaak overkomt als een poging om verzoeker als

zondebok te aanzien voor de algemene malaise die binnen het korps heerst.

1.11. De burgemeester ontvangt deze repliek op 7 november 1997, waarna hij beslist aan de gemeenteraad voor de stellen verzoeker af te danken. In zijn beslissing overweegt hij dat verzoekers raadsvrouw de "feiten vermeld in het dossier (...) weerlegd (heeft)" en dat "de ernst van de feiten voldoende zwaar wegen en bevestigd worden door de kaderleden". Hij besluit ook dat "de brandweerlieden van wie verklaringen in het dossier zijn opgenomen gehoord zullen worden" en wijst dan met name de leden van het brandweerkorps aan die "in bevolen dienst in uitgangsuniform" op 4 december 1997 "op (zijn) kabinet" aanwezig moeten zijn "zodat ook zij opgeroepen kunnen worden tijdens de zitting van de gemeenteraad". Het gaat om de 11 personen die op 8 september 1997 in "kadervergadering beslisten over het lot dat aan de tuchtprocedure moest voorbehouden worden.

1.12. Met een aangetekende brief van 24 november 1997 deelt de raadsman van verzoeker aan de burgemeester mede dat de rechten van verdediging van verzoeker zijn geschonden doordat hij tot dan geen kennis heeft kunnen nemen van "een volledig en geïnventarieerd tuchtdossier" en doordat verzoeker uit het hem op 8 september 1997 medegedeelde tuchtdossier" niet (kan) opmaken welke precieze feiten, gesteld op welk precies moment en op welke precieze plaats hem verweten worden".

1.13.1. Met een aangetekende brief van 27 november 1997 deelt de raadsman van verzoeker aan de burgemeester de naam van vier personen mede die hij wenst te laten oproepen om als getuigen te worden gehoord door de gemeenteraad.

1.13.2. Met brieven van 28 november 1997 roept de burgemeester hen op om op 4 december 1997 tijdens de

hoorzitting van de gemeenteraad "in uitgangsuniform" op zijn kabinet aanwezig te zijn, ten einde voor de gemeenteraad getuigenis te kunnen afleggen.

1.14. Op 3 december 1997 ontvangt de raadsman van verzoeker kopie van het tuchtdossier.

1.15.1. Op 4 december 1997 worden verzoeker en zijn raadslieden in hun middelen van verdediging door de gemeenteraad in openbare zitting gehoord. De raadslieden dienen schriftelijke conclusies in. Tevens worden de elf opgeroepen kaderpersoneelsleden van de brandweerdienst en één van de vier personeelsleden die op vraag van verzoeker waren opgeroepen, als getuigen gehoord.

1.15.2. De gemeenteraad beslist dan, bij geheime stemming, met dertien ja-stemmen tegen drie neen-stemmen en vijf onthoudingen, verzoeker af te danken als lid van de vrijwillige brandweer van Zelzate.

Deze beslissing stoelt op de volgende aanhalingen en overwegingen :

"- Gelet op het aangetekend schrijven d.d. 19 november 1997 vanwege de heer burgemeester gericht aan de heer Dirk DE JONGHE waarbij hij wordt uitgenodigd om op de gemeenteraad van heden aanwezig te zijn om zich te verdedigen in het tuchtdossier tegen hem opgesteld.

- Overwegende dat de heer Dirk DE JONGH om een behandeling in openbare zitting van de gemeenteraad heeft verzocht, waarbij hij zich laat verdedigen door de advocaten mevrouw Astrid VAN KLEEF en de heer Philippe VAN LINTHOUT.

- Gehoord de uiteenzetting van diverse getuigen.

- Gehoord het pleidooi van voormelde advocaten en hun conclusies, schriftelijk neergelegd in handen van de burgemeester-voorzitter.

- Gelet op de diverse aanklachten vermeld in het tuchtdossier.

- Overwegende dat uit de diverse getuigenissen van de leidinggevende brandweerlieden blijkt dat een verderzetting van het dienstnemingscontract van de heer Dirk DE JONGHE een hypotheek vestigt op de goede werking en de verstandhouding binnen het brandweerkorps.

- Gehoord de pleidooien en getuigenissen in openbare zitting.
- Gelet op het grondreglement van de vrijwillige brandweer, art. 56 tot en met 60.
- Gelet op het reglement van inwendige orde voor de vrijwillige brandweer, art. 27 tot en met 33.
- Gelet op de Nieuwe Gemeentewet art. 117.
- Besloten in geheime zitting met stembriefjes".

1.15.3. Het tuchtbesluit wordt met een aangetekende brief van 19 januari 1998 aan verzoeker betekend.

1.16.1. Met een brief van 20 januari 1997 zenden de burgemeester en de gemeentesecretaris de ontwerpnotulen van de gemeenteraadszitting van 4 december 1997 naar de raadsman van verzoeker voor eventuele opmerkingen. Tevens wordt een kopie bezorgd van de geluidsband die het verhoor van verzoeker en van de getuigen voor de gemeenteraad heeft geregistreerd.

1.16.2. Met een aangetekende brief van 29 januari 1998 zendt de raadsman van verzoeker zijn bemerkingen bij voormelde ontwerpnotulen aan de burgemeester.

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende dat verzoeker in het eerste middel in zes onderscheiden onderdelen de schending aanvoert van zijn rechten van verdediging; dat hij in één van die onderdelen, het tweede, betoogt dat de ten laste gelegde feiten onduidelijk en vaag omschreven werden en niet "naar plaats of naar tijd gepreciseerd"; dat hij in

het vijfde onderdeel van het middel uiteenzet dat "de tuchtraad een onderscheid gemaakt heeft bij het oproepen van haar eigen getuigen en de getuigen waarvan verzoeker had gevraagd dat ze zouden worden opgeroepen" in die zin dat de door de burgemeester zelf opgeroepen getuigen "in bevolen dienst" moesten verschijnen terwijl dat niet het geval was met de getuigen waarvan verzoeker de oproeping had gevraagd;

3.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt wat volgt: verzoeker heeft zich "op de hoorzitting, na kennisname op verschillende tijdstippen van het volledige tuchtdossier, verdedigd tegen de ten laste gelegde feiten door ze concreet en puntsgewijs hetzij als niet bewezen hetzij als verjaard te bestempelen, hetzij het tuchtrechtelijk karakter ervan te betwisten"; alle getuigen zijn op gelijke wijze door de burgemeester opgeroepen om in zijn kabinet aanwezig te zijn met het oog op een mogelijke ondervraging als getuige door de gemeenteraad, de tuchtoverheid is er niet verantwoordelijk voor dat opgeroepen getuigen niet verschijnen, het niet verschijnen belet dan ook niet dat de rechten van de verdediging gerespecteerd zijn en in elk geval heeft verzoeker in de brief waarbij hij verzocht om een aantal getuigen op te roepen niet uiteengezet "op welke punten het getuigenverhoor van de door hem aangeduide personen nodig zou zijn geweest om zich behoorlijk te verdedigen";

3.3.1.1. Overwegende, wat het tweede onderdeel van het middel betreft, dat verzoeker met de sub 1.3. vermelde brief van 4 september 1997 van de onderluitenanten VAN DER SIJPE en BRU in kennis gesteld is van het opstarten van een tuchtprocedure tegen hem; dat die kennisgeving in zeer algemene bewoordingen vermeldt wat aan verzoeker verweten wordt; dat verzoeker nadien met een brief van 8 september 1997 wel in kennis gesteld is

van 39 tekortkomingen die de voormelde algemene tenlasteleggingen een meer concreet uitzicht geven;

Overwegende dat verzoeker niet betwist zich daarover te hebben kunnen verdedigen met kennis van de aan die tenlasteleggingen ten grondslag liggende klachten van het kaderpersoneel tegen hem;

3.3.1.2. Overwegende dat, in de gevallen waarin een tuchtvordering niet wordt ingesteld omwille van bepaalde feitelijkheden die op zichzelf een tuchtinbreuk vormen maar wel omdat aan de betrokkene een bepaalde houding wordt verweten die onverenigbaar wordt geacht met een behoorlijke werking van de dienst, het aan de tuchtoverheid behoort zich in redelijkheid een oordeel te vormen over de vraag of zij over een voldoende aantal concrete gegevens beschikt om die mentaliteit voor bewezen te houden en of daarvoor een tuchtmaatregel kan opgelegd worden en dat de administratieve rechter bij wie de schending van de rechten van verdediging wordt aangeklaagd dan moet nagaan, niet of elk feit dat ten bewijze van de gelaakte houding wordt aangevoerd op zich voldoende scherp geïndividualiseerd is, maar wel of het tuchtdossier waarop de tuchtoverheid acht geslagen heeft voldoende concrete elementen bevat die de verzoeker moesten toelaten zich op een zinnige wijze te verdedigen ten overstaan van de globale tenlastelegging, dus of de concrete elementen die in het tuchtdossier zijn opgenomen voldoende duidelijk geformuleerd waren om de betrokkene toe te laten zich adequaat tegen de tenlastelegging -die betrekking heeft op zijn houding, niet op het plegen van een concreet feit- te verdedigen;

3.3.1.3. Overwegende te dezen, dat de Raad van State in de huidige stand van het geding vaststelt dat de verwerende partij de tuchtvervolgning initieel ingesteld heeft -zulks blijkt uit de termen van de aan verzoeker gerichte brief van 4 september 1997- omdat hij zich een

houding aanmat die een behoorlijke werking van de dienst in de weg stond maar dat die initiële tenlastelegging vervolgens geconcretiseerd is geworden in 39 preciese tekortkomingen en dat de gehele procedure dan gevoerd is over de vraag naar het preciese bewijs van elk van die tenlasteleggingen;

Overwegende dat aldus de verwerende partij de problematiek heeft omgebogen van de vraag of het relaas van de brandweerofficieren en -onderofficieren die begin september 1997, nadat de problematiek van verzoekers positie binnen het korps op een kadervergadering besproken was, elk wat hen betreft hun ervaringen met verzoeker hebben neergeschreven een voldoende basis bood om hem tuchtrechtelijk te straffen naar de vraag of verzoeker 39 concrete feiten heeft gepleegd en voor het plegen van die feiten kon bestraft worden; dat dus de verwerende partij overgestapt is van het onderzoek van een bepaald gedragspatroon naar het onderzoek van 39 zeer concrete tuchtfeiten; dat die andere perceptie mogelijk was maar dat zij wel inhield dat de verwerende partij ertoe verplicht was het precieze bewijs te leveren van elk van die 39 feiten;

Overwegende dat, in het kader van het hier besproken onderdeel van het middel, de Raad van State vaststelt dat een groot deel van die tenlasteleggingen, op zich beschouwd, inderdaad vaag "naar plaats en tijd gepreciseerd zijn"; dat ook de in het tuchtdossier berustende verklaringen van de officieren waarvan die tenlasteleggingen grotendeels de letterlijke weergave zijn de zaak niet verduidelijken; dat verzoeker derhalve terecht stelt dat hij zijn verhoor niet terdege heeft kunnen voorbereiden en dat zijn rechten van verdediging geschonden zijn; dat de opmerking van de verwerende partij dat verzoeker zich ter gelegenheid van zijn verhoor door de gemeenteraad concreet op elke tenlastelegging verweerd heeft niet bijgevalen kan worden omdat

het dossier er blijk van geeft dat verzoeker bij elke gelegenheid die zich daarvoor aandiende, met name toen hem na zijn verschijning op 8 oktober 1997 voor de burgemeester gevraagd werd naar een repliek, toen hij werd opgeroepen om voor de gemeenteraad te verschijnen en vervolgens in zijn conclusies die hij aan de gemeenteraad zelf overhandigde, zich beklaagd heeft over de vaagheid en de algemeenheid van de tenlasteleggingen; dat het tweede onderdeel van het middel ernstig is;

3.3.2.1. Overwegende, wat het vijfde onderdeel van het middel betreft, dat verzoeker er terecht op wijst dat de brief, waarmee de burgemeester de brandweerofficieren en -onderofficieren die ten laste van verzoeker zouden getuigen opgeroepen heeft, melding maakt van "bevolen dienst", terwijl de brief waarmee de burgemeester de brandweermannen, om wiens getuigenverhoor verzoekers raadsman had verzocht, heeft opgeroepen er geen melding van maakt dat zij "in bevolen dienst" moesten verschijnen;

3.3.2.2. Overwegende dat het element "bevolen dienst" waarvan de burgemeester in het ene geval gebruik maakt (met name precies ten aanzien van alle getuigen te laste) om dat dan niet te doen in het geval van de getuigen à décharge in dit geval niet als een onbelangrijk gegeven weggewuifd lijkt te kunnen worden; dat immers artikel 21, d, van het reglement van inwendige orde van de Zelzaatse brandweerdienst bepaalt dat de personeelsleden verplicht aanwezig moeten zijn "telkens zij worden opgevorderd voor de dienst", dat artikel 22 van hetzelfde reglement het personeel ertoe verplicht in geval van afwezigheid "een afdoende reden van afwezigheid" aan de dienstchef te melden en dat artikel 27 tuchtrechtelijk optreden mogelijk maakt in geval van "tekortkomingen aan de plichten (...) vastgesteld door (...) dit reglement" zodat een personeelslid, dat zonder geldige reden het "verzoek" van de burgemeester om "in

bevolen dienst op zijn kabinet aanwezig te zijn naast zich neerlegt, een tuchtvervolgning riskeert wat niet het geval is voor een personeelslid dat niet ingaat op een eenvoudige uitnodiging; dat dus het al dan niet oproepen "in bevolen dienst" de betrokkenen in een verschillende juridische situatie plaatst;

3.3.2.3. Overwegende dat geen objectieve reden kan bedacht worden waarom de burgemeester slechts een bepaald aantal leden van de brandweerdienst -dienst waarover hij, in elk geval op tuchtrechtelijk vlak, een zeker gezag uitoefent- bevolen heeft om op 4 december 1997 in zijn kabinet aanwezig te zijn en waarom hij de leden van dezelfde dienst, waarvan de oproeping hem door verzoekers raadsman was gesuggereerd, alleen maar "heeft verzocht" om aldaar aanwezig te zijn; dat het niet onredelijk lijkt een verband te leggen tussen dat bevel, respectievelijk uitnodiging, van de burgemeester en het feit dat alle opgevorderde brandweerlieden ook aanwezig waren terwijl slechts één van de uitgenodigde brandweerlieden getuigenis hebben afgelegd; dat de bemerking van de verwerende partij dat verzoeker niet voorafgaandelijk aangeduid heeft waarover de door hem voorgestelde getuigen opheldering zouden kunnen geven in dat verband niet relevant is, omdat de hier besproken problematiek niet de weigering om getuigen op te roepen betreft, maar wel het discriminerende onderscheid dat de burgemeester heeft gemaakt tussen twee groepen van getuigen met het gevolg dat verzoeker bij de opbouw van zijn verdediging een onterechte belemmering heeft kunnen ervaren; dat ook het vijfde onderdeel van het middel ernstig is;

4.1. Overwegende, wat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft, dat verzoeker vooreerst stelt dat zijn dienstverband reeds een eerste keer verlengd is, dat hij vervolgens uiteenzet over welke getuigschriften en brevetten hij beschikt en betoogt dat hij binnen het brandweerkorps van Zelzate wil doorstro-

men naar de hogere graden maar dat daarvoor opleidingen moeten gevolgd worden waarvoor het gemeentebestuur een inschrijving moet nemen en waarvoor vereist is dat de ingeschrevene actief brandweerman is, zodat hij wegens zijn afdanking uit het korps, niet meer zal kunnen deelnemen aan de opleidingen waarvoor hij thans reeds ingeschreven is (korporaal - pompbediening) of waarvan hij een inschrijving beoogt (onderluitenant); dat hij tenslotte stelt dat hij ook niet zal kunnen benoemd worden in betrekkingen die vacant zullen worden, dat het normaal verloop van zijn opleiding in het gedrang komt en dat het gemis aan ervaring hem een achterstand zal doen oplopen wanneer later nog benoemingen moeten gebeuren;

4.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat er "geen rechtstreeks verband" bestaat tussen de bestreden beslissing en het feit dat verzoeker de cursus-korporaal niet kan voortzetten, dat verzoeker niet bewijst dat er in de loop van de annulatieprocedure benoemingen zullen gebeuren waarvoor hij in aanmerking komt, dat hoe dan ook hij in voorkomend geval die benoeming zal kunnen bestrijden onder aanvoering van het middel dat er ten onrechte rekening gehouden is met de tuchtmaatregel die tegenover hem genomen is en dat hij niet beweert dat een gebeurlijke vernietiging van de bestreden beslissing hem geen recht zou verlenen op de reconstructie van zijn loopbaan;

4.3. Overwegende dat de uiteenzetting van de verwerende partij de stelling van verzoeker dat hij sterk beknot wordt in zijn mogelijkheden om deel te nemen aan opleidingen en proeven die hem kunnen toelaten door te stromen in de hiërarchie van het brandweerkorps niet ontkracht, zelfs indien daarbij acht geslagen wordt op het feit dat de vijfjarige dienstverbintenis van verzoeker ten einde loopt op 31 december 1999; dat, bijkomend, die beknotting het gevolg is van een tuchtmaatre-

gel waarbij verzoeker om reden van zijn gedrag uit het korps verwijderd wordt, hetgeen behoudens tegenindicatie -die te dezen niet wordt gegeven- als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel wordt aanvaard,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 4 december 1997 van de gemeenteraad van Zelzate waarbij Dirk DE JONGHE bij tuchtmaatregel wordt afgedankt als lid van de vrijwillige brandweer van Zelzate.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op negentien mei 1900 achtennegentig,
door :

de H. A. VANDENDRIESSCHE, wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,
Mevr. A. TRUYENS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

A. VANDENDRIESSCHE.